

[Aksel Møller.]

Grund til, at vi har gjort, hvad vi kunde, for at holde Finansministeren paa den rette Vej. Han har jo maattet vandre langt bort fra Professorudvalgets skarpere Skala for at komme til det, der foreligger her, og jeg forstaar, at der er mange Ting, der rent mentalitetsmæssigt trækker til den anden Side. Det fremgik bl. a. af en Bemærkning, som den højtærede Finansminister fremsatte i Anledning af, at jeg havde talt om, at Basis-tidspunktet, 1. Januar 1939 eller 1. Januar 1940, skulde kunne være valgfrit. Den højtærede Finansminister svarede, at man skulde vogte sig for at lade Skatteyderne vælge, paa hvilket Grundlag de ønskede at blive beskattet. Ja, naturligvis! Men var der noget at sige til, om for een Gangs Skyld i Danmark ikke blot en tidligere, men ogsaa en nuværende Finansminister mente, at der skulde tages et vist Hensyn til Skatteyderne?

Ingen vil dog bestride, at man staar i en ganske usædvanlig Situation. Vi vælger et eller andet tilfældigt Udgangspunkt og siger: Hvad din Formue er steget med ud over denne Dag, skal du beskattes af, og det ikke efter en almindelig Alenstok, men med en virkelig haard Beskatning. Var der saa noget urimeligt i, om man ræsonnerede som saa: der er en stor Mulighed for, at det ene eller andet kan have paavirket en Skatteydere Formue paa det Tidspunkt — en individuel Betragtning — og lod ham vælge? Selvfølgelig vilde han vælge det Udgangspunkt, der var gunstigst for ham. Men i den Retning kom han i øvrigt fuldkommen til at ligne den højtærede Finansminister i de Betragtninger, denne har gjort gældende her, nemlig det rent menneskelige, at han vælger det gunstigste mulige Synspunkt ud fra den ham tilhørende Erfaringsverden.

I øvrigt har jeg vist ogsaa Lov til at sige, at det forekommer mig at være en meget besynderlig Bemærkning, den højtærede Finansminister kom med i Forbindelse med Nationalbanken. Nationalbanken — sagde den højtærede Finansminister — er et udøvende Organ, der ikke bør drive politisk Agitation, men vi er jo liberale i vor Politik herhjemme. Jeg forstaar ikke, hvorfor den højtærede Finansminister siger dette med det beklagende Tonefald, hvormed han sagde det. Skulde det virkelig være saadan, at der i den højtærede Ministers Hjerte er en Modstand imod, at Nationalbanken skal have Lov til at have en Mening? Hvorfor i al Verden skulde denne høje Rigsdag have været med til at udpege Medlemmerne af Nationalbankens Bestyrelse, hvis det ikke

var, fordi de skulde have Lov til at have en Mening om det Arbejde, de har i den paa-gældende Bestyrelse? Jeg forstaar ikke det Suk over, at vi er liberale her i Landet — jeg synes, det er ganske naturligt. Forklaringen kan vel ikke være den, at Nationalbankens Bestyrelse havde en anden Mening end den, den højtærede Finansminister havde?

Og herefter vil jeg saa have Lov til at takke lidt for det Ændringsforslag, der er bebudet med Hensyn til Skibene, og som jeg synes er nødvendigt, fordi § 42 ikke er tilstrækkelig Beskyttelse for Basistidspunktets Vedkommende.

Jeg finder det overmaade værdifuldt, at Regeringen drøfter Spørgsmaalet om Landmandsbankaktierne. Jeg kunde i og for sig godt tænke mig at række Haand til den Tanke, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har nævnt: at disse Aktier ikke skal havne ude i den almindelige Omsætning, om jeg saa maa sige over Børsen, men finde Hvil i Institutioner af almindelig Karakter, hvor de kan komme til at danne solide Anlægspapirer for disse Institutioners Fremtid.

Endnu har jeg en Bemærkning at gøre om den bebudede Ændring med Hensyn til Fortsættelseskasserne inden for Sygeforsikringen. Jeg skal her udtale, at det faar den højtærede Finansminister vist meget svært ved at ændre ved, for saa kommer han ogsaa til at ændre ved en hvilken som helst anden gensidig Forsikringsforms Inddragelse under Loven. De gensidige Brandforsikrings-selskaber er gensidige Selskaber, der har sluttet sig sammen om at yde hinanden Hjælp, naar det brænder; gensidige Sygekassers Fortsættelseskasser er sluttet sammen om at yde hinanden gensidig Bistand med gensidigt Ansvar, naar Sygdom flourer. Hvor er Grænsen? Jeg tror, det vil blive svært at drage den Grænse.

Den store Debat har formet sig som en Debat om, hvem der bærer Byrderne. Jeg ved godt, at vi alle sammen bærer Byrderne; jeg synes, det er lidt mærkeligt at sige, at de indirekte Skatter kun skulde være til Gene for den ene Del af Befolkningen, det har de ogsaa været for den anden Del. Men er der nogen, der vil paastaa, at Byrderne Fordeling vil blive urimelig, om Formuerne i videre Udstrækning og længere ned end til de her foreslaaede 60 000 Kr. vil blive ramt af Loven? Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard i, at 60 000 Kr. er akkurat lige saa tilfældig en Grænse som alle andre og kan komme til at virke urimelig i visse Tilfælde.